

Revolúciológia – Prečo potrebujeme nový vedný odbor

Mikuláš Hučko

11. augusta 2021 ✚ *História* ✚ *Revolúcia a kontrarevolúcia*

Zdroj obrázku: Flickr

S čím zvyčajne spájame revolúcie? So sociálnymi výbuchmi, politickými otrasmi, zvrhnutím zákonnej moci a neraz bezuzdným terorom. S tupým zvukom smrtiacej gilotíny počas francúzskej revolúcie i s morom krvi obetí boľševickej revolúcie. Naše predstavy evokujú obraz sfanatizovaného davu útočiaceho na paláce vo Versailles a Petrohrade. Oveľa zriedkavejšie sa nám vynorí rebélia Martina Luthera, hoci to bol práve on, kto ako jeden z prvých pripravil pôdu pre krvavé vzbury, ktoré otriasli našou civilizáciou. Málokto z nás spája revolúciu s tým, čím naozaj je – s dejinným procesom od tzv. reformácie až dodnes. Takto chápaná revolúcia nie je iba súborom nepokojov a násilných otrasov, ale má aj svoju vlastnú vnútornú logiku a cieľ – ktorý je ale možné diagnostikovať a potom liečiť.

V dnešnej dobe vzniká veľa univerzít venujúcich sa predmetom a témam, ktoré v minulosti neboli akademickými predmetmi, vznikajú nové vedecké odbory, neraz aj pseudovedy, ako napríklad *gender studies*, ale jeden veľmi prepotrebný vedný odbor sa nie a nie objaviť. Totiž, nikdy som nepočul o existencii fakulty alebo aspoň katedry revoluciológie. Že, čo je to? Revoluciológia je veda o revolúciách.

Práve dnes, keď západný svet obchádza strašidlo – strašidlo neomarxistickej revolúcie, ktorá sa tento svet (nie bez úspechu) snaží rozbiť, vyvrátiť s koreňmi, by revoluciológia bola na nezaplatenie. Stačí sa pozrieť na Spojené štáty, za prvý polrok vlády prezidenta Bidena, stačí sa pozrieť na jeho viceprezidentku Kamalu Harrisovú, na predsedu vlády Kanady, na to, čo sa deje vo Veľkej Británii či v Európskej únii a vidíme, že **Revolúcia je úspešná a jej chápadlá sa čoraz smelšie vystierajú aj k nám.** Preto je potrebné študovať vedu o Revolúcii, ktorej sa doteraz venovali, bohužiaľ, iba aktéri, ktorí ju podnecovali a aktívne pripravovali. To treba zmeniť: **o Revolúcii majú začať rozmýšľať tí, ktorí chcú poznať jej zámery, hodlajú proti nej bojovať, poraziť ju a zachrániť pred ňou civilizáciu a vlastť.**

Čo také by sa študenti mohli dozvedieť a do hĺbky pochopiť na takejto fakulte?

Napríklad to, že **prvoradým cieľom Revolúcie je zničenie civilizácie, ktorá vyrastá zo Zjavenia**, a ktorej jedným z najdôležitejších momentov je Bibliou inšpirované **obmedzenie sexuálnej aktivity človeka iba na manželstvo**.

Spoločenská štruktúra postavená na monogamnom plodnom manželstve zaistilo našej civilizácii prevahu nad svetom tým, že využila silu sexu a jeho energiu na vytvorenie sveta, ako ho poznáme. O tom však, žiaľbohu, študenti v školách a na univerzitách nikdy nepočujú. Rovnako sa nedozvedia, že monogamné manželstvo chápané ako nerozlučné spojenie medzi mužom a ženou, zmenilo svet. Prijatie kresťanstva a odmietnutie homosexuality, polyamorie a pod., **vytvorilo našu civilizáciu**. Ak by toto vedeli, prišlo by im úplne logické, že zrovnoprávňovanie homosexuálnych vzťahov s manželstvom **musí neodvratne viesť k úpadku**, najmä keď ani slovenskí revolucionári sa netaja svojou otvorenosťou voči polygamii (napríklad Martin Poliačik a ďalší z Progresívneho Slovenska).

Zdroj obrázku: Flickr

Už päťsto rokov sa **inštitucionalizáciou hriechu** na Západe postupne buduje alternatívny poriadok, ktorý možno bez tieňa pochybností nazvať **anti-civilizáciou** propagovanou popkultúrou, módou a zideologizovanými celebritami.

Na fakulte revolucionológie by sa veľká pozornosť venovala skúmaniu azda najdôležitejšieho princípu Revolúcie, ktorý však zostáva nepovšimnutý, alebo je vnímaný iba ako čosi nevinné ba dokonca žiaduce. Je to **úsilie o dosiahnutie úplnej rovnosti**. Požiadavka rovnosti sa týka všetkých oblastí a aspektov života a po čase prechádza v nenávisť nielen voči tomu, čo je vznešené – hierarchické, ale aj voči každému rozlišovaniu medzi dobrom a zlom, krásou a škaredosťou, múdrosťou a hlúposťou. Je to nenávisť voči akejkoľvek rozmanitosti foriem (napriek oháňaniu sa diverzitou) a **túžba po úplnej uniformite života**, po splynutí do jednej šedej masy, po úplnej rovnosti.

Preto jedným z hlavných predmetov na takejto fakulte revoluciológie by bolo štúdium diela svätého Tomáša Akvinského, ktorý učí, že **rozmanitosť stvorení a ich hierarchické odstupňovanie sú samy osebe dobré, pretože tak vo stvorení jasnejšie žiari dokonalosť Stvoriteľa**. Toto je tá ozajstná diverzita, či inými slovami povedané, rozmanitosť a hierarchia, ktoré sú odrazom Boha.

Prozreteľnosť, hovorí *Anjelský doktor*, stanovila nerovnosť medzi anjelmi aj ľuďmi, a to tak v Raji, ako aj na zemi. Hierarchia je povolaním nášho človečenstva, v ktorom rozum osvietený Božou milosťou má vládnuť nad našou vôľou, ktorá drží v moci naše city. **Geniálne jednoduché, ale keď človek to nevie, blúdi.**

Áno, aj touto vnútornou hierarchiou môže otriasť Revolúcia, ak city prevezmú kontrolu nad vôľou a rozumom pre uspokojenie nezriadených vášní. **Myseľ pohltená žiadostivosťou, sa uzatvára pred Božou milosťou a otvára sa pôsobeniu démonov.**

Absolventi revoluciológie by už nenaleteli vzletným heslám o slobode, rovnosti a bratstve, pretože by mali jasno v tom, že revolučné predstavy o zrovnoprávnení všetkých a všetkého – vládcov s poddanými, rodičov s deťmi, učiteľov so žiakmi, profesorov so študentmi, pápeža s biskupmi, duchovenstva s laikmi – **pochádzajú z hlbín Pekla.**

Nie náhodou Saul Alinsky, ľavicový aktivista z 60. rokov minulého storočia, svoju knihu *Pravidlá pre radikálov*: venoval „*prvému radikálovi, ktorý sa postavil proti establišmentu a robil to tak efektívne, že si vydobyl vlastné kráľovstvo – Luciferovi*“.

Pre Satana, prvého revolucionára, je príznačné, že žiada stále viac: zrovnoprávnenie práv ľudí s “právami” zvierat, deviácie s normálnosťou, degradáciu všetkého stvorenia a najmä človeka obdareného slobodnou vôľou, aby nakoniec v rovnostárskom svete kultu ničoty požadoval uctievanie pre seba. Saul Alinsky o tom zrejme niečo musel vedieť.

Východiskom pri štúdiu nemôže byť nič iné než teológia, ktorá ukazuje, že Revolúcia stojí na dvoch metafyzických hodnotách: Na absolútnej rovnosti a úplnej slobode, či inými slovami povedané, na dvoch hlavných hriechoch: **Na pýche a zmyselnosti, ktoré najsilnejšie pobádajú ľudí k tomu, aby sa vzbúrili proti poriadku, ktorý vo vesmíre ustanovil Boh.**

Študentom revoluciológie napríklad nebude neznáme meno francúzskeho kňaza Jeana-Josepha Gaumeho (1802–1879), ktorý vložil do úst Revolúcie vyhlásenie: “*Nenávidím každý poriadok, ktorý neustanovil človek, poriadok, v ktorom človek nie je kráľom a bohom (...) Som filozofiou vzbury, politikou rebélie, náboženstvom povstania. Som ozbrojené popretie (...) Jedným slovom: Som anarchia, pretože som zosadila z trónu Boha, aby som dala človeka na jeho miesto. Preto ma nazývajú Revolúcia.*“

Jedna z kľúčových otázok na skúškach z revoluciológie bude zároveň aj chytákom, ktorý v rôznych obmenách bude znieť asi takto:

Zdroj obrázku: Picryl

„Môžeme stotožniť Revolúciu napríklad s politickou ľavicou? Alebo s pro-potratovou feministickou či homosexuálnou loby, gender ideológiou, s globalizáciou, novým svetovým poriadkom, katolíckym progresivizmom či so satanizmom?“

Kto odpovie, že áno, tak má smolu a skúšku neurobí!

Pretože vyššie uvedené javy sú síce dielami Revolúcie, ale Revolúcia sa na ne zďaleka neobmedzuje, podobne ako *Fidel Castro, Barack Obama a Angela Merkelová; Elton John, Judith Butlerová či Conchita Wurst; Daniel Cohn-Bendit, Jeffrey Sachs, Ban Ki Moon, George Soros* či *Christine Lagardeová; Hans Küng, Martin James alebo Gustav Gutierrez* síce sú deťmi Revolúcie, ale v skutočnosti sú iba figúrkami a ideológie, ktoré proklamujú a kroky, ktoré prijímajú, sú vždy iba prechodnou skutočnosťou, zatiaľ čo samotná Revolúcia je trvalým, permanentným stavom.

Toto by bol teoretický aspekt výučby predmetu, zameraný na poznanie duchovného a filozofického rámca Revolúcie. Rovnako dôležitá by bola aj praktická výučba, pretože proti civilizácii založenej na univerzálnych hodnotách už vyše polstoročia bojujú podporovatelia neo-maltuzianizmu, potratového priemyslu i ekonomicky zainteresovaní propagátori eutanázie, kvázi vedci praktizujúci „filozofiu“ gender, s divíziami misionárov sexuálnej výchovy, radikálne feministky, ideologickí ekológovia, ľudia vyznávajúci „náboženské“ vegetariánstvo, vyznávači viery v multikulturalizmus a politickú korektnosť, apoštoli ideológie otepľovania atmosféry spôsobeného človekom či ospevovatelia ezoterického a okultného New Age a najnovšie LGBT aktivisti.

Zdroj obrázku: Flickr

Ak sa chceme brániť pred Revolúciou, prvou otázkou je, na koho si musíme v prvom rade dávať pozor. Na revolucionárov? Oni Revolúciu, samozrejme, robia, ale nie sú rozhodujúcim prvkom a nemá zmysel ich chytať, bojovať proti konkrétnym osobám, pretože po nich aj tak prídu iní. Problém totiž nie je v revolucionároch. Oni vždycky boli, sú, aj budú. Je to vec štatistického rozdelenia, rovnako ako sa rodia ľudia s hudobným talentom, rovnako ako sa rodia hazardní hráči, ľudia s veľmi ostrým zrakom, rodia sa aj ľudia s podvrtnými sklonmi. Medzi nami žijú osoby, ktoré len hľadajú príležitosť, ako prevrátiť svet naruby, roztrieskať ho a vytvoriť čosi úplne nové. Ak mladý človek prečíta takúto filozofickú otravu, jed intoxikujúci spoločnosť presvedčením, že tá či oná myšlienka o novom „úžasnom“ svete je „geniálna“, po čase (on či jeho rovesníci) bude tieto idey šíriť z univerzitných katedier.

Všetky druhy talentov sa však v populácii objavujú viac-menej rovnako, ale nie vo všetkých populáciách majú možnosť sa rozvinúť. Preto sa netreba zameriavať na chytenie revolucionárov, pretože v spoločnosti sa vždycky rodia a budú rodiť všelijakí čudáci, vrátane rôznych deviantov. V normálnej zdravej spoločnosti takíto ľudia žijú niekde na okraji spoločnosti a vytvárajú si tam diskusné getá, kde so zápalom hovoria o svojich nápadoch, ako by prevrátili svet hore nohami, keby mohli.

Napríklad taký Adolf dostal šancu rozvinúť svoje sklony. Ak by ju nebol dostal, naďalej by vysedával v bavorskej pivárni a kupoval tam pivo podobným lúzrom márne čakajúcim na veľkú národno-socialistickú revolúciu. Tam by aj zostarol a zostareli by všetci a tak by sa to skončilo. A ak by Lenin nebol dostal príležitosti, ktoré dostal, ako to opisuje Solženicyn v knihe *Lenin v Zürichu*, všetci títo bolševici by zostali pri mlátení prázdnej slamy a hádaní sa o tom, čo sú záujmy robotníckej triedy a ako ju urobiť šťastnou, hoci nikto z nich nebol robotníkom.

V normálnej spoločnosti takéto spolky vždy fungujú niekde na periférii. Prečo aj Lenin či Hitler neskončili takto? K moci sa dostali vďaka I. svetovej vojne (Lenin), v prípade Hitlera vďaka veľkej hospodárskej kríze.

Študenti revolucionológie budú mať jasno v tom, že samotná hospodárska kríza v prípade Adolfa, či svetová vojna v prípade Vladimíra Iljiča, by však neboli zďaleka stačili. Čo bolo ešte dôležitejšie? **Dôležitejší boli sponzori!** Keby Lenin so svojimi súdruhmi nebol dostal od cisárskej rozvedky zaplombovaný vagón vlaku, ktorého prepravu – v roku 1917 v čase zúriacej vojny – zabezpečila zo Švajčiarska cez celé Nemecko, potom cez Škandináviu a Fínsko do Petrohradu a ešte aj s kopou zlata, ktoré taktiež dostali od nemeckej rozvedky, bolševická revolúcia by zrejme nebola vypukla. Ale keďže vo Švajčiarsku, aj v New Yorku (Trockij), ich financovali bankári obrovskými sumami, vďaka tomu mohla revolúcia fungovať. Pretože mala sponzorov. Podobne to bolo aj s národným socializmom.

Dôležité pravidlo: **Revolúcia musí mať peniaze.** Napríklad hnutie a idey LGBT v súčasnosti oficiálne podporuje vyše 414 veľkých amerických megakonzernov ako je Facebook, Apple, Google, Coca-Cola ale aj IBM, Pfizer, IKEA či Disney, ktorých **ročný príjem predstavuje sedem biliónov dolárov.** Biliónov! Nie je to zlý preklad. Je to sedmička a za ňou dvanásť núl. Pre porovnanie: Slovenský hrubý domáci produkt je 105 miliárd dolárov, čiže 66 krát nižší! Takáto sila stojí za LGBT! A niekto nám chce silou-mocou nahovoriť, že revolúcia, ktorú podporujú korporácie so silou sedem biliónov amerických dolárov, so 14 miliónmi zamestnancov, je **nejaká biedna utláčaná menšina** bojujúca za svoje práva? A to sme ešte nespomenuli „filantropov“!

Zdroj obrázku: [wikimedia commons.org](https://commons.wikimedia.org/)

Mnohí žijú v presvedčení, že **revolúcia prepukne vtedy, keď existuje skupina utláčaných osôb**, ktoré v stave zúfalstva sú ochotné postaviť sa a bojovať. Možno tomu tak bolo kedysi, počas roľníckych povstaní, ale napríklad marxistická revolúcia spočívala v tom, že to boli revolucionári, ktorí si namýšľali, že konajú v mene robotníckych más, a vzali si do hlavy **presvedčovať robotníkov, že sú hrozne utláčaní.**

Problém je v tom, že **vízia zdokonaľovania sveta prostredníctvom obrany menších pred diskrimináciou nemá konca kraja**, pretože nikdy nebude existovať svet, v ktorom by revolucionári nenašli nejakú skupinu, ktorú by nebolo treba oslobodzovať. Kedysi bojovali za oslobodenie otrokov, za práva robotníkov, potom za práva žien, potom za rôzne práva homosexuálov, neskôr boli vymyslené nebinárne *queers* a teraz sú aj transsexuáli, čo je medicínsky nepatrný zlomok percenta ľudí.

Nech by na svete panovalo akékoľvek šťastie, ak chce niekto robiť Revolúciu, vždycky nájde niekoho, kto sa z nejakého dôvodu, napríklad preto, že má psychické problémy, nehodí sa do tohto sveta, cíti sa v ňom zle, takže stačí ho náležite inštruovať a dať mu peniaze, pretože, ako som spomenul, pre Revolúciu je dôležité, kto ju sponzoruje.

Zmätok v hlavách je vyvolávaný zámerne. Je to jedna z metód Revolúcie. Ďalšou metódou je, samozrejme, **úporná snaha o vyvolanie agresívnej odpovede**. Veď prečo sa napríklad v Poľsku revolúcia LGBT zameriava hlavne na rúhanie, urážanie Matky Božej a zneuctievanie náboženských symbolov, pľuvanie na všetko, čo je bežnému veriacemu drahé? Je to jasné. Ide o to, aby sa niekto konečne vybral za takýmto (Sorosom či inými filantropmi sponzorovaným) militantom, povedal mu svoje a **dal mu po zuboch**. Presne podľa precízne vypracovaného scenára. A svetové médiá iba na toto čakajú! To by len spustili krik! Všetky by deň a noc informovali o tom, ako kruto sú LGBT osoby v Poľsku prenasledované!

Je jasné, že verzia Revolúcie, s ktorou **dnes máme do činenia vo forme týchto veľkých korporácií, je pre svet nebezpečnejšia ako totalita Lenina, či Adolfa Hitlera, či Stalina**. Preto je v ich záujme spoločnosť rozkladať napr. aj pandemickou hystériou. **A aký je najlepší ničiteľ spoločnosti? Revolúcia**. Ako je možné zastaviť revolúciu? **Keby sme mali rozvinutú revolúciológiu, potom by sme aj o tom viac vedeli**.

V ďalších článkoch sa budeme venovať Revolúcii z pohľadu viacerých autorov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/revoluciologia-preco-potrebuujeme-novy-vedny-odbor/>